

Ik zou er een boek over kunnen schrijven...

Ze draait nu haar achttiende seizoen in het buitenmuseum: Greetje Mensch, boekenliefhebber in hart en nieren. Het is dan ook niet vreemd dat zij -na een korte carrière bij boekhandel Stumpelkooos voor de boekwinkel in het Zuiderzeemuseum. In al die seizoenen is er natuurlijk wel het nodige veranderd, zoveel dat ze er wel een boek(je) over zou kunnen schrijven. Dat zal er echter nu niet van komen, omdat dit ook haar laatste seizoen is en er veel kennis en zo moet worden overgedragen, maar wie weet in de toekomst. Marjo Visser zal vanaf volgend seizoen de hooners waarnemen.

In 1987 was het buitenmuseum nog maar net een paar jaar op streek en was het verkopen van boeken een taak die exclusief was opgedragen aan Piscator. De reden daarachter was, dat een Rijksmuseum alle eigen inkomsten moest afdragen aan de overheid c.q. dit in mindering moest brengen op de ontvangen subsidies. Ook de souvenirverkoop en de horeca waren toen nog een activiteit die de vereniging vrienden exploiteerde onder de naam Piscator. Anno nu, is dat alleen nog het geval met de horeca/activiteiten van het museum. Souvenirverkoop en boekenverkoop zijn een aantal jaar geleden -na de verzelfstandiging van alle rijksmuseumsonderdeel gaan uitmaken van de reguliere activiteiten. Greetje heeft aan haar jaren bij Piscator in elk geval nog een fraaie speld overgehouden. Dat soort dingen zie je tegenwoordig niet meer zegt Greetje, jammer, maar dat gebeurt nu eenmaal. Veel veranderingen zijn er in de loop van de tijd ook doorgevoerd in de museumboekwinkel. Het zeer bescheiden assortiment kon beetje bij beetje worden uitgebreid tot wat het nu is, een rijke schakering van boeken die een beeld geven van alle wat met de historie, het water en de mensen in het voormalige zuiderzeegebied te maken heeft. Haar sectorhoofd Etty ter Brugge, is van het type

delegeren wat te delegeren valt, hetgeen Greetje zeer aanspreekt. Het betekent eigenlijk dat zij een kleine zelfstandige is, binnen het stramien van het museum. Dat geeft een boel vrijheden, die het werk aantrekkelijk houden. Zelf boeken in consignatie nemen, zelf titels uitzoeken, zelf de bedrijfsvoering regelen, enz. Gevraagd naar het prijsniveau in onze boekwinkel, haalt Greetje een aardige anekdote aan; een 'deftige dame' die luid kwetterend in de deuropening, bleef vasthouden aan haar stelling

dat het "hier veel duurder was dan bij haar thuis in Wassenaar". Nu mag je erg veel, maar niet de boekenprijs vaststellen, dat is Nederland nog altijd een volledig van boven af opgelegde zaak.

Eigenlijk is het werken in onze museumboekwinkel iets heel anders als het werken in een gewone boekwinkel in de stad. Diefstal is er niet en de atmosfeer is altijd heel gemoedelijk. Eigenlijk zijn de meeste klanten er ook écht even

uit en nemen dan ook vaak wat mer tijd om zich te verdiepen in het brede assortiment. Vooral buitenlandse bezoekers vindt Greetje een uitdaging. Langzamerhand zijn er bij ons steeds meer uitgaven beschikbaar in andere talen en een grote wens is echter om weer te beschikken over een eigen museumgids, in meerdere talen. Daar is nog altijd erg veel vraag naar, met name van buitenlanders.

„Eigenlijk zijn de meeste klanten er ook écht even uit en nemen dan ook vaak wat meer tijd om zich te verdiepen in het brede assortiment“

Nog meer wensen? vraagt uw interviewer; nou eigenlijk is er de laatste jaren al erg veel goed gerealiseerd. De collega's van de bewaking hebben het sjuwwerk van alle zware boeken die binnenkomen, overgenomen. Als kabouters in de nacht zorgen zij voor de distributie, wat zeer op prijs wordt gesteld. Ook wat de sector betreft heeft Greetje Mensch eigenlijk weinig meer te wensen, het is een leuk en hecht team. Jaarlijks wordt ook een gezamenlijk uitstapje georganiseerd, zodat je de collega's ook eens van een ander kant leert kennen. Als straks het laatste seizoen achter de rug is, valt ze zeker niet in een zwart gat, als fervent lezer heeft ze al het nodige op haar verlanglijst staan. En anders wordt er misschien wel weer een reis naar China gepland. Zodra daar de grenzen opengingen was Greetje van de partij. Hoewel haar favoriet boektitel "100 jaar eenzaamheid" is, zal ze zich niet vervelen, misschien dat dat eigen boek er nog wel van komt. ■